

„Danferen“
et halvugentligt Nyheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika.
udgivet af
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE.
Blair, Nebr.
„Danferen“ udkommer hver Onsdag og Lørdag.
Pris pr. Aargang i de Forenede Stater \$1.50; til Udlandet \$2.00.
Bladet betales i Forstud. Bestilling, Betaling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet adresseres:
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.
Redaktør: Harald Jensen.
Entered at the Post Office at Blair, Nebr., as second-class matter.
Advertising Rates made known upon application.

„Danferen“

bliver sendt til Subscribers, indtil udtrykkelig Oplysning modtages af Udtagene og at Gælden er betalt, i Overensstemmelse med de Forenede Staters Postlove.
Naar Læserne henvender sig til Fjell, det overføres til Bladet, enten for at løse hos dem eller for at lade Oplysninger om det overføres, bedes de altid omtale, at de løs overførselsbetalt i dette Blad. Det vil være til gensidig Nytte.

Bort Samfund og Missions-Opgaven.

Man er uden Tvivl i hele vort Samfund en Del opagien af den største Forandring og Præstendens — derom vidner den Bunte Artikler, som i denne Sag steds fremkommer.
Dg det er nu stiet det mærkelige, at mens alle de mange Jndfænderer hidtil har været enige paa dette Punkt: at vort Samfund lider af Præstendens, har de toende sidste Deltagere i Ordskiftet: Præsterne L. Johnson og C. Falck anlagt et nyt Synspunkt: at vi har stiet Præstendens.
Det sene afhænger af Djnene, der fer, kan vel altsaa ogsaa bemærkes denne Sag bedrørende.
Dg dog — stulde jeg udtale min private Mening, tror jeg, at „begge Parter Ret kan staves.“
Det er imidlertid lammende for det gode Resultat, vi med Guds Hjælp stulde faa ud af dette Ordskifte, om man uden fornøjet Overvejelse birtkelig lod sig blænde af de to sidste Jndlæg.
Derfor griber jeg denne Gang Pensen.
Ru vel: vi har for mange Præster.
Der er jo faktisk Steber, hvor den forenede danske Kirtle har for mange Præster; hvor et Arbejde, der stoes af 2 eller endog 3, godt kunde — med Hensyn til Menighedsens Størrelse og Missionsarbejdets Omfang — stoes af en eneste. Hvilken Hjælp for Ishøjen af vor Præstemand vilde det ikke være, om saadanne Menigheder forenede sig og stjedes med en Præst? Kunde de det ikke af Kærlighed til hinanden, saa kunde de det dog maaske af Hensyn til den store, forfærdelige store Følge, som endnu ikke er naaet af vort Missionsarbejde — bl. a. fordi vi ingen Præster har at udsende.
Jhi beri vil dog vist alle missionskærlige Præster og Lagfolk give Pastor Frimodt Møller Ret, at vi kan forestelligt ikke udsende Præster i Missionen, uden at stabe Huller i Menighedsbetjeningen.
Men hvor findes de Præster og de Menigheder, som frit og glad i Hensyn, siger: vi opgive vor Sættilling for Samfundsmissionens Skyld?
Eller kan vor Siretse stiet intet udtrette i denne Hensende?
Vist har vi for mange Præster. Der gives nemlig ogsaa Steber, hvor der stieder Præster med liden eller ingen Birtksomhed. Hvorfor udsendes disse Præster ikke, naar det samfundligt er ledige Kalb?
Sligt kan jo se ligesom selvomstiggende ud.
Men har man nu ogsaa gjort alt, hvad der burde gøres, for at stasse saadanne Præster Anstættelse?
Jeg kender jo not en Del af disse Grunde, man anfører mod nogle af de paagældende Præster; det kan stales i, at, som man siger, ingen Menigheder vil have dem, eller at de splitter Menighederne ad.
Dg det er jeg vist paa, at, hvis Herren endnu vil bruge disse Mand eller om de endnu vil lade sig bruge af Herren, da findes deres Sted ogsaa, men muligvis kan de ikke komme paa det Sted, fordi der stieder en anden Præst.
Kunde vi Præster faa ikke i Kærlighed og Samdrægtighed faa ordnet en saadan Sag indbyrdes; eller kan vor Siretse heller ikke udtrette noget her?

Jeg tvivler ikke om at, hvis vedkommende Præster fæstholder deres Ordinations Gjældighed med Kærligheds, Sindigheds og Sagtmodigheds Ånd, kunde de paa rette Sted endnu blive til Vejledning. Hvad jeg stægter mere for et, at vort Samfund mangler Initiativets Kraft heril.
Men det kan vi faa ved Naadens og Bønnens Ånd.
Præstemanglen.
Det er stikkert godt, at denne Sag er bleven bragt frem til Overvejelse blandt os, og forhøventlig vil det ikke blive uden Betydning.
At der er Mangel paa Præster blandt vort Folk i Amerika, da forholdsviis kun saa faa er under Guds Ords Paavirking, den Sag er klar og stiet ikke yderligere paavises. Men hvorledes kan Roden afhjælpes?
Den Herre Jesus formaner til at „bede Høstens Herre at udrive Arbejdere i sin Høst“. Lad os fremfor alt følge denne Andisning enhver, som har Bønnens Ånd. Det gælder jo om at faa de rette Mand ud, de Mand, Herren vil sende os og kan bruge til de sovendes Bættelse og Omvendelse og til „de helliges fuldtomme Beredelse“. Det er saadanne, vi maa bede om og se os om efter; og saa maa vi tage imod dem med Glæde, naar de kommer, enten de kommer fra en lutherst Præstestole i Danmark eller Amerika.
Herren har stikkert not Mand at tunne sende og bruge blandt os, om end maaske faa, som er færdige til at begynde straks, saa dog andre, som kunne bruges efter nogen teologisk Udbannelse og derfor burde ind paa vor Præstestole. Men jeg er bange, at vor Stoleplan hindrer nogle i at komme frem som Herren mulig vilde sende os.
Et er Mand nær de tredive År bleven omvendt til Gud, han det dog godt træffe, at Herren kalber ham til Præstegerning; men naar han stier Kalbet og begynder at se sig om efter Muligheden af at følge det, da undrer det mig ikke, om han kommer i Tvivl om, hvor vidt det er et Kalb eller ej, naar han tager i Betragtning, at han først stiet anende det meste af en halv Snæs År af sin bedste Ålder i en Skole — og derfor bliver, hvor han er. En Mand i nævnte Ålder kan maaske ogsaa bortstammes af Vanskelighederne ved at stulle tilegne sig visse Kundstaber, som ere ulige svære for ældre end yngre at tilegne sig, eller han kan være gift og derfor af økonomiske og familiære Hensyn ingen Udmøje fer til at følge Kalbet, naar en saa lang og kostbar Udbannelsestid stiet gaa forud.
At Hensyn til Præstemanglen og Guds Riges Fremme blandt vort Folk i Amerika, henstiller jeg derfor til Samfundet at tage under Overvejelse, at den (trearige) teologiske Udbanning ved vor Præstestole aabnes ikke alene for studerende med stasst Danneise, men ogsaa for unge Mand i en moderne Ålder, som mangle denne.
Lad saa disse bestaa en Optagelsesprøve i de mest elementære Forudsætninger og sene et År, før de graduerer, bestaa en Prøve i visse reale Fag.
Men vort Samfund ikke vilde være ijent med noget saadant? Vi erkende da i hvert Fald, at Herren stier har talbet og brugt Mand blandt os, som kun stiet en begrænset Udbannelse — og bruger nogle fremdeles, som vi synes grumme baarligt at tunne udnåere.
Jtlet stiet saa hermed være sagt, at den stasst Danneise er overflødig, unyttig og helt burde forbigaaes. Nej, paa ingen Maade! Det er en Erfaringsagt og let at indse, at jo bedre Udbannelse en Præst har, jo bedre sticket vil han i mange Tilfælde være til at løse de Opgaver, som stigger for ham. Men dog heller faa en birtkelig troende og ednerig Mand ud i Arbejdet med mindre Udbannelse, end vi i Almindelighed træver af en teologisk Kandidat, end undvåere ham eller staa ham i Vejen, om han er talbet af Herren.
Chicago, i April 1902.
L. Pedersen.

Men det er klart, at her brænder Lampen endda paa to Steber, og det, at der er to Steber gør Sagen mere kompliceret. Jeg stiet derfor stige at stille dem ad.
Præstemanglen.
Det er stikkert godt, at denne Sag er bleven bragt frem til Overvejelse blandt os, og forhøventlig vil det ikke blive uden Betydning.
At der er Mangel paa Præster blandt vort Folk i Amerika, da forholdsviis kun saa faa er under Guds Ords Paavirking, den Sag er klar og stiet ikke yderligere paavises. Men hvorledes kan Roden afhjælpes?
Den Herre Jesus formaner til at „bede Høstens Herre at udrive Arbejdere i sin Høst“. Lad os fremfor alt følge denne Andisning enhver, som har Bønnens Ånd. Det gælder jo om at faa de rette Mand ud, de Mand, Herren vil sende os og kan bruge til de sovendes Bættelse og Omvendelse og til „de helliges fuldtomme Beredelse“. Det er saadanne, vi maa bede om og se os om efter; og saa maa vi tage imod dem med Glæde, naar de kommer, enten de kommer fra en lutherst Præstestole i Danmark eller Amerika.
Herren har stikkert not Mand at tunne sende og bruge blandt os, om end maaske faa, som er færdige til at begynde straks, saa dog andre, som kunne bruges efter nogen teologisk Udbannelse og derfor burde ind paa vor Præstestole. Men jeg er bange, at vor Stoleplan hindrer nogle i at komme frem som Herren mulig vilde sende os.
Et er Mand nær de tredive År bleven omvendt til Gud, han det dog godt træffe, at Herren kalber ham til Præstegerning; men naar han stier Kalbet og begynder at se sig om efter Muligheden af at følge det, da undrer det mig ikke, om han kommer i Tvivl om, hvor vidt det er et Kalb eller ej, naar han tager i Betragtning, at han først stiet anende det meste af en halv Snæs År af sin bedste Ålder i en Skole — og derfor bliver, hvor han er. En Mand i nævnte Ålder kan maaske ogsaa bortstammes af Vanskelighederne ved at stulle tilegne sig visse Kundstaber, som ere ulige svære for ældre end yngre at tilegne sig, eller han kan være gift og derfor af økonomiske og familiære Hensyn ingen Udmøje fer til at følge Kalbet, naar en saa lang og kostbar Udbannelsestid stiet gaa forud.
At Hensyn til Præstemanglen og Guds Riges Fremme blandt vort Folk i Amerika, henstiller jeg derfor til Samfundet at tage under Overvejelse, at den (trearige) teologiske Udbanning ved vor Præstestole aabnes ikke alene for studerende med stasst Danneise, men ogsaa for unge Mand i en moderne Ålder, som mangle denne.
Lad saa disse bestaa en Optagelsesprøve i de mest elementære Forudsætninger og sene et År, før de graduerer, bestaa en Prøve i visse reale Fag.
Men vort Samfund ikke vilde være ijent med noget saadant? Vi erkende da i hvert Fald, at Herren stier har talbet og brugt Mand blandt os, som kun stiet en begrænset Udbannelse — og bruger nogle fremdeles, som vi synes grumme baarligt at tunne udnåere.
Jtlet stiet saa hermed være sagt, at den stasst Danneise er overflødig, unyttig og helt burde forbigaaes. Nej, paa ingen Maade! Det er en Erfaringsagt og let at indse, at jo bedre Udbannelse en Præst har, jo bedre sticket vil han i mange Tilfælde være til at løse de Opgaver, som stigger for ham. Men dog heller faa en birtkelig troende og ednerig Mand ud i Arbejdet med mindre Udbannelse, end vi i Almindelighed træver af en teologisk Kandidat, end undvåere ham eller staa ham i Vejen, om han er talbet af Herren.
Chicago, i April 1902.
L. Pedersen.

Dansk-Amerikansk.
Selvmod. Peter Petersen, en dansk Jstler fra San Francisco, fandtes forrige Lørdag død i et Værelse i et Løghus, hvor han Dagen i Forvejen havde indloget sig. Døden var en Følge af Gasforgiftning, og det kan næppe være Tvivl om, at her foreligger et Selvmord. Den Afvæde blev for tørt Tid siden udtreven fra Marinehospitalet, hvor han havde været indlagt i længere Tid. Rigtig røst var han dog ikke, og man formoder, strider „Bien“, at Mordforbuden over sin Skyld var Urtagen til hans Gerning.
Charles Jensen, en Sømand, der indtil for nogle Dage siden havde Ophold i Hermans Sømandsberberge i San Francisco, foraarjagede foreleden Hermans Arrestation for først at have gjort et Forsøg paa at „shanghaie“ ham, Jensen, og dernæst at have frataget denne hans Klæder og andre Ejendele. Der er paa denne Årstid i Reglen en stert Mangel paa Søfolk, og Skipperne har i den senere Tid tilbudt Ejerne af Sømandsberbergete saa højt som \$50 i „Blodpenge“ for hver Sømand, de kan stasse om Bord. Herman havde stjernsynlig udsat Jensen som et Offer, thi forgangen Aften forsøgte han og et Par andre Vanditter med Magt at tvinge ham ned i en Baad, antagelig for at føre ham om Bord paa en af de Svafangerstuber, som ligger rejsfærdige ude paa Rheden. Jensen vilde sig imidlertid til at være ikke stiet saa let at haandtere, som man havde ventet; han slog saa djærvt fra sig, at Sturten var nødt til at lade ham slippe. Da han kom tilbage til Herberget, vilde Herman ikke lade ham stiet Løj, og Arrestationen paafølgte.
Arthur Bahrt, Søn af Restauratør Bahrt i Chiklastaurationen i København, antom hertil i Begyndelsen af Maanedens og har staset Anstættelse i American Exploration Companys standinavisk Afdeling i San Francisco.
Fra Racine. Hans Jensen's 4-aarige Søn havde nær mistet Livet i Søndags Idet han vilde være bleven overført af en Sporvogn, havde ikke Kuffen, Mar Wolf, haft Vandsnærvarrelse not til at staa den stasstale „Hender“ ned, før samlede Knægten og holdt ham udtadt indtil Vognen kunde blive standset og han blev befriet fra sin farlige Situation. Med Undtagelse af et Stød i Hovedet, som han stiet ikke til Stabe.
Die Jensen, ogsaa stent under Ragnet Die Kalle, fandtes i Søndags Aftes liggende halbdød i sin Vejledning paa N. Main Str., Racine, Wis. Han er en gammel Entemand paa ca. 74 År og levede alene i Huset's øverste Etage, medens Stuen er udtlejet. Da Raboerne ikke havde set noget til ham i 4 Dage og Døren var laaset, gjorde man Anmeldeise til Politiet, der sprængte Døren og fandt den gamle halv forkommen af Sult og Kulde, da han paa Grund af Sogdom og Mardeb ikke havde været i Stand til at stigte sig fra Sengen. Han blev ført til det danske Hospital, hvor man mener, at han snart vil gensinde sine Kræfter igen. Manden vilde forsørgt i forholdsviis gode Omstændigheder, da han ejer et Par Huse som han udtlejer. Han har en Søn et eller andet Sted i Vandet, ingen ved hvor, og hans Datter er gift med Peter Bull og er bosiddende fer i Wien.
Anton Andersen fra Racine, en ung dansk Mand, der som til Amerika for kun en Maaned siden, sties fæde det Uheld foreleden at lere isst og stiet bered stiet ene Brækstet, saa han maatte leres til det danske Hospital. Han arbejdede for en Farmer ude ved Berryville, hvor Ulykken stete.
80 År gammel drog han over „Atlanten.“ Fra Lhise striedes til „Næstved Tid.“ En her paa Sagen godt kendt Mand ved Navn Søren Golden er for tørt Tid siden afgaaet ved Døden ved i Amerika i en Ålder af ca. 80 År. Han og Hustru rejste for en Snæs År siden over til det fjerne Vesten, hvor de havde flere Børn, der havde arbejdet sig frem til gode, økonomiske Stilling-er. Han sties den tunge Stæbne, at hans Hustru sties paa Overreisen. Maaske for en Del af den Grund, men ogsaa fordi han ikke kunde finde sig tilrette med de fremmede og uvante Forhold derovre, rejste han staa tilbage til Danmark igen, var staa her i nogle År, stiet paant Længsel efter Børnene, og den 80-aarige Diding dovede sig atter paa den lange Rejse. Nu er han, som sagt, død, og et langt, arbejdsomt og hæderligt Liv er afflutet.

SOLE AF DE

Mange prominente Brugere

— AF —

De Laval Separatorer.

U. S. Department of Agriculture, Washington, D. C.
Hon. Levi P. Morton, Ex-Vice President af de Forenede Stater.
J. Pierpont Morgan, Esq., den store Bankier og Financier.
Jas. J. Hill, Esq., den store Jernbane-Magnat.
John D. Rockefeller, Esq., President Standard Oil Co.
Wm. K. Vanderbilt, Esq., New York City.
Richard Watson Gilder, Esq., Redaktør af Century Magazine.
Hon. Abram S. Hewitt, New York City.
H. B. Gurley, Esq., den ledende Meierist i Amerika.
Dr. W. Seward Webb, President Wagner Sleeping Car Co.
Fred'k G. Bourne, Esq., President Singer Sewing Machine Co.
August Belmont, Esq., New York Bankieren.
J. B. Duke, Esq., President American Tobacco Co.
Nathan Straus, Esq., af R. H. Macy & Co., New York City.
Geo. Burnham, Esq., President Baldwin Locomotive Works.
Dr. Chas. McBurney, den store Særlæge.
Hon. Wayne MacVeagh, Ex-Forenede Staters Statsadvokat.
Geo. W. Vanderbilt, Esq., af Biltmore, N. C.
James Stillman, Esq., Pres. National City Bank, New York City.
Ex-Gov. W. D. Hoard, Eier af „Hoard's Dairyman“.
W. L. Ellins, Esq., Philadelphia Sporgovns-Magnat.
Ex-U. S. Senator Warner Miller, af Herkimer, N. Y.
John H. Starin, Esq., af Dampskibs-Beromthed.
H. Mc-K. Twombly, Esq., Eier af Verdens bedste Meieri.
J. C. Hoagland, Esq., President Royal Baking Powder Co.
W. R. Grace, Esq., af W. R. Grace Co., New York.
John Huyler, Esq., den store New York Confect Fabrikant.
Dommer Warren B. Hooker, af Fredonia, N. Y.
W. W. Luce, Esq., Ex-President American Jersey Cattle Club.
C. I. Hood, Esq., berømt ved Sarsaparilla og Præmie-Kvg.
Mrs. E. M. Jones, af Canada, den mest berømte M-lerske.
Geo. H. Ellis, Esq., Eier af „Christian Register“, Boston.
Henry C. Tinker, Esq., Pres. Liberty National Bank, New York.
Edw. R. Strawbridge, Esq., af Strawbridge & Clothier, Phila.
J. A. Whipple, Esq., Eier af Touraine og Young's Hoteller, Boston.
Hon. F. E. Dawley, Stats-Direktør af Agerbrugsskoler, New York.
F. L. Houghton, Esq., Sekr. „Holstein-Friesian“ Breeders Ass'n.
Chester W. Chapin, Esq., af New York City.
Pennock E. Sharpless, Esq., berømt ved „Sharpless“ Smør.
Prof. W. H. Caldwell, Sekretær American Jersey Cattle Club.
J. C. Leslie, Esq., Sup't St. Albans Foundry Co.
Jas. A. Rumlill, Esq., Ex-President Boston & Albany Railroad.
Sam'l Haugdahl, Esq., 1ste Pr. Vinder for Smør, Paris-Udstilling.
W. A. Shaw, Esq., Eier af „Texas Farmer“.
Hon. Edward Burnett, berømt ved „Deerfoot Farm“.
H. D. Loughlin, Esq., President American Breakbeam Co.
Gottfried Kreuger, Esq., den store Bryggerleier.
Geo. H. Southard, Esq., President Franklin Trust Co., Brooklyn.
J. McLain Smith, Esq., Redaktør af „Farmers Home“, Dayton, O.
B. P. Norton, Esq., State Dairy Commissioner, Iowa.
Geo. E. Haskell, Esq., Pres. Nat'l Creamery Buttermakers' Ass'n.
Isaac Ross, Esq., President Alabama State Dairyman's Association.
Joseph Newman, Esq., President Illinois State Dairyman's Ass'n.
Chas. M. Bull, Esq., President Massachusetts Creamery Ass'n.
J. H. Rushton, Esq., Pres. Nebraska State Dairyman's Ass'n.
G. F. Weston, Esq., Pres. North Carolina State Dairyman's Ass'n.
M. A. Adams, Esq., President Vermont State Dairyman's Ass'n.
Edw. Van Alstyne, Esq., Sup't Model Meieriet, Buffalo-Udstillingen.
W. H. Gilbert, Esq., Sup't Chicago World's Fair Meieri.
Wm. A. Wright, Esq., President New York Milk Exchange.
Og Tusinder af andre næsten lige vel kendte.

Send efter „20th Century“ Katalog

THE DE LAVAL SEPARATOR CO.

CHICAGO. General Offices: 227 CONGRESS ST. MONTREAL.
74 CORTLANDT STREET, TORONTO.
248 MIDLAND AVENUE, WINNIPEG.

En ung dansk Kvinde, Mrs. Ella Sørensen, lever i en By i Iowa. Allerede stiet 13 År var hun et forstjent Pigebarn. Hendes Forældre stiet hende bændt til en Oprægtelsesanstalt. Kun 18 År gammel giftede hun sig med en af de Mand, der størmede omkring hende. Kort efter forlod han hende, hvilket hun dog ikke tog sig mere nær, end at hun levede sammen med en anden Mand ved Navn Nielsen (vistnok ogsaa dansk), hvis Navn hun antog, og sammen med ham kom hun fer til Omaha, hvor hun stige Omgæftede med hem som helt, stiet fra „Beergardens“ til „Wine-Rooms“ og blev mere og mere forfallen.
Hjem til Forældrene stree hun af og til fortalte at hun havde det godt og var glad og tilfreds, og de stasst Forældre levede vel endog i Haabet om, at deres Datter havde forbedret sig og ernærede sig anstændigt.
— Forrige Uge kom en gammel, forgrædt Kone over fra Iowa til Omaha for at hente stiet Barns Lig hjem. Naturligvis udtandt hun den hele nøgen Sandhed.
— Som det er gaaet den unge danske Pige fra Iowa, gaar det mange andre unge Piger, der rejser til de store Byer, for at komme løs fra de fædrene Hjem, hvor der er for sparsomt med Fornøjelserne. Og rundt omkring stieder der mangen gammel Mober, der med Glæde og Støthet lafer sin Datters Breve fra den store By, om hvor stien en Dame hun er bleven, stiet anende, at Datteren maaske om Aftenen, naar Moberen stieder lærlige Tanter stihende, stigit stjer om i den store By, hvor sties elskere i tusende Former ligger og lurer paa hende.
Ella Sørensen har mange Søstre!
Pastor D. L. Kirkeberg's Søn stuet, Julie Malvina, stiet Christmas, er død i Urne, Wis., efter 3 Maaneders stadiet Sygeleje. Mrs. Kirkeberg, som var stiet i Frederikssted, St. Croix, danske bestindiste Lørd. d. 12te Decbr. 1849, var vel kendt og meget afholdt i danske Menigheds-tredse fer i Landet, stasledes i Elf Horn, Racine og Chicago. Hun var strier „Ugebladet“, en i alle Hensenders god og nobel Kvinde, hvis Vortgang vil blive beklaget i en vid Kirks.
Pastor A. C. Nyhøjen, (i stiet „Nordstjernen“) den eneste dansk i St. Lucas Hospital, hvor han i Søndags gennemgik en Operation for Hernia.
Menigheden i West Denmark har i stiet „Dann.“ staslet Past. Chr. Pedersen (Danmark), der var talbet af Menigheden i Diamond Lake Fjor, men da maatte afstaa Kaldesten paa Grund af en Halskyddom. Han er nu bleven røst og venter at komme fer til Landet i Løbet af Forstomeren.
Vi har starke Vidnesbyrd om, at „Valdemar Sejrl“, „Prins Otto af Danmark“ stiede et fornøjeligt og underholdende Kæstet for vore Værelse. Det samme vil blive tilfælet med „Kong Erig og de Freløse.“

Marligt Opgør.

Til 1ste Maj skal Danish Luth. Publ. House have sit aarlige Opgør. Alle, som staa til Restance for Blade eller Bøger, bedes indsende Beløbet snarest muligt og sene st inden 1ste Maj.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
BLAIR, NEBR.